

KUIFJE

32 KLEUR-BLADZIJDEN

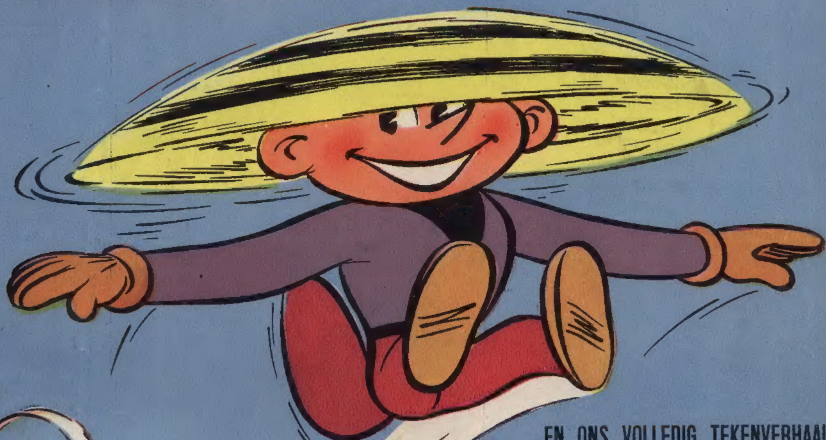
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. — IN NEDERLAND 50 Cts — 12

ONZE TEKENFILM

GLOBUL

DE KLEINE MARSBEWONER

EN ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

EEN BOODSCHAPPER VOOR DALMATT

EEN BOODSCHAPPER VOOR DALMATT

Wel, Charlie, kom je nu pas van school terug ?...

We waren reeds ongerust.

Wij bevinden ons in de Verenigde Staten, te Desmond, een klein dorp in de staat Illinois...

Ekskuseer, maar de oude Nicholson heeft zijn enkel gekwetst en hij woont alleen in zijn hut... Ik heb water voor hem geput, en wat orde gebracht in zijn woning...

Daar heb je goed aan gedaan. Men moet arme en oude mensen steeds helpen, Charlie!

Mag ik hem iedere avond helpen ?

Ja maar keer toch niet te laat terug !

Iedere avond na schooltijd...

Ik heb een lekker bord soep klaar gemaakt. En nu maak ik je nog een eierkoek... Dan moet ik weg, hoor !

Je bent waarlijk een vriendelijke jongen, Charlie ! Binnen acht dagen ben ik weer op de been... Ik weet niet hoe ik je moet danken...

Bekommer je daar maar niet om, mijnheer Nicholson ! Het doet me waarlijk genoegen je een handje te kunnen toesteken !

De oude Nicholson is weer hersteld. Op zekere dag komt Charlie voorbij zijn hut...

He, Charlie, kom eens ! Ik heb een verrassing voor je !

Mabel heeft jongen... Je mag er een van kiezen...

Wat zijn ze lief !

Mag ik dit hondje meenemen ?

Ja, je mag het mee naar huis nemen... zohaast het zijn moeder kan missen !

Mama ! Mijnheer Nicholson heeft me een van de jongen van zijn hond gegeven, een kleine hazewind...

En enkele weken later maakt de kleine hazewind reeds deel uit van het gezin.

Ik noem hem WHIPP !

Je mag hem zelf verzorgen, Charlie ! Dan zal je hond je trouw zijn!

Whipp is reeds een volwassen hond geworden wanneer...

Dat was er naast !

Whipp loopt in volle vaart achter de haas...

...hij haalt hem in, en brengt het dier levend naar zijn meester.

Dat is waarlijk een buitengewone hond! Ik heb nog nooit zo'n snelle jachthond gezien !...

Charlie omringt zijn hond met extra zorgen...
Kijk eens naar dat mager beestje... Dat is geen hond meer maar een geraamte!

Hou je hond in bedwang, Noach.
Tom zou je schoothondje met één beet kunnen inslikken !

Laat hem met rust, Noach. Tom zou er geen smaak in vinden ! Dat beest is maar een hoop beenderen en zenuwen !

Met Kerstmis neemt Charlie's peter, die vijf kilometer verder, te Dalmatt woont, zijn petekind mee om het kerstfeest bij hem te vieren...

En wees vriendelijk en beleefd...
Jawel, Mama ! Vergeet Whipp niet te verzorgen!

's Anderendaags...
Naar het schijnt is de weg naar Dalmatt onbruikbaar ?...
Inderdaad ! De sneeuw heeft zelfs de telefoonverbindingen onderbroken...

Ba ! Charlie komt maar pas na Nieuwjaar terug... Dan zal de baan weer vrijgemaakt zijn !

Intussen...
Wedden dat ik jullie allen baas kan in het oversteken van de vijver ?...

Lieve hemel ! Jo, zie eens daar !... Er is een jongen door het ijs gezakt !...

Enkele ogenblikken later...
Hij is in het gat verdwenen !
Het is Noach, mijnheer !
Ga weg, jongens!

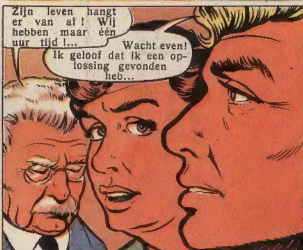

Ha ! Ik heb zijn mouw vast...

Snel ! Verwittig dokter Jeffries !

Enkele minuten later...
Ha ! Die ongehoorzame jongen toch !

Het is zeer ernstig. Ik vrees voor longontsteking. Hij heeft inspuitingen nodig... Ik beschik niet over de nodige geneesmiddelen.

Alleen de apoteker van Dalmatt bezit het serum...
U weet toch dat de weg onderbroken is, en de telefoonlijnen ook...

Zijn leven hangt er van af ! Wij hebben maar één uur tijd !...
Wacht even! Ik geloof dat ik een oplossing gevonden heb...

Mijn zoon is te Dalmatt... Indien wij Whipp naar Dalmatt sturen met een boodschap, zou de hazewind snel het serum kunnen terugbrengen...

Ziehier het voorschrift met een woordje uitleg...
Ik zal hem eens laten ruiken aan een kledingstuk van Charlie... Ja, Whipp heeft het reeds begrepen !

Dat is onze énige hoop !
Ik blijf nochtans sceptisch, mijnheer...

Geleid door zijn buitengewone flair, loopt Whipp naar Dalmatt waar zijn jonge meester vertoeft...

Een half uur later...
Hoor jij ook een hond blaffen?... Maar dat kan toch niet zijn ?... Ik ben er van overtuigd dat het Whipp is !

Whipp !... Mijn beste ! Kijk, hij draagt een boodschap om de hals...

Dokter Jeffries vraagt dringend een serum van de apoteker van Dalmatt... Noach heeft zich een dubbele longontsteking op de hals gehaald !

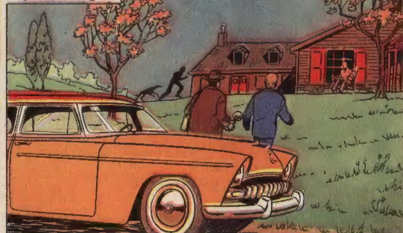

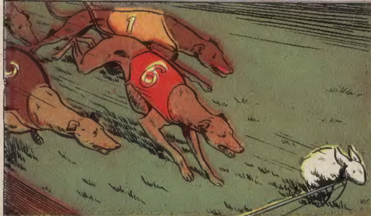

Volgende week : DISMAS, DE GOEDE MOORDENAAR

ONDER ONS VERMA

GEHEIME BOODSCHAP VOOR DE KLUBLEDEN

R	I	R	N	H	N	S	O	T	N
S	M	E	A	E	L	V	E	E	M
N	B	O	J	L	R	K	I	E	U
G	N	O	T	E	A	E	A	N	N
N	S	D	J	N	F	E	J	D	U
G	E	U	M	I	E	M	L	E	A
R	I	A	E	N	D	T	Z	R	F
E	U	E	F	N	K	L	O	K	F
U	E	J	O	N	E	W	I	E	S
D	F	E	J	V	A	E	E	E	A

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Lie Tjo-An Liang, D.J.L. Mangga Besar VII - 15, Djakarta (Indonesia) is 16 jaar oud en zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezers uit alle landen. Lie Tjo-An Liang verzamelt postzegels en kan goed goochelen. Hij schrijft Nederlands en Engels.

Rudy Spillemaeckers, Berlarij, 42, Lier, die graag allerlei punten zou willen ruilen.

Luc Bossuyt, Herderstraat, 81 L, Kortrijk, zou willen korresponderen met een jongen van 9 à 13 jaar, in het Nederlands. Luc wil buitenlandse postzegels ruilen.

Hugo Metdepenningen, Kokkelbeekstraat, 66, Sint-Niklaas (Waas), zou willen korresponderen met een jongen van 12 à 13 jaar, die zich interesseert voor motoren. Hugo verstaat Frans, maar schrijft alleen Nederlands.

Anne-Marie Vonck, Walburgstraat, 16, Sint-Niklaas (Waas) is 12 en zou graag korresponderen met een Franssprekend meisje van dezelfde leeftijd.

Ray Makkinga, Valeriusplein, 20, Amsterdam (Zuid) Holland, zou graag korresponderen met Kuifjeslezers uit Suriname of de Nederlandse Antillen. Ray zou ook postzegels willen ruilen, liefst met jongens van 10 tot 15 jaar.

EEN NIEUWE KLUB TE HAREN-GRONINGEN

Wim Vriens, Ruitersteeg, 4, Haren - Groningen (Nederland), **schrijft mij dat hij graag een Kuifje's klub zou willen oprichten. Wim Vriens heeft reeds drie leden aangeworven, nl. Peter Jordens, Arnold Goulmy en Harry Taktje.**

Men kan zich ook telefonisch bij Wim Vriens aanmelden, zijn telefoonnummer luidt: 44.710 Groningen.

Belgische ontdekkingsreizigers

Jos Dupon, van Ieper, zou graag willen weten of er nog Belgische ontdekkingsreizigers zijn.

Het woord « ontdekkingsreizigers » is een groot woord natuurlijk, maar niettemin mag koning Loepold III, die met een prachtige kleurfilm uit Midden-Amerika is teruggekeerd, onder onze hedendaagse ontdekkingsreizigers gerekend worden. Hij publiceerde ook reeds verschillende belangrijke artikelen in geografische tijdschriften. Je hebt waarschijnlijk ook reeds gehoord (en in « Kuifje » gelezen) over Haroun Tazieff (Quai de Bourbon, 15, Paris IVe), die ook als een zeer verdienstelijk ontdekkingsreiziger mag aanzien worden.

Het adres van de Franse expeditieleider Albert Mahuzier, luidt als volgt : 1, place des Ecoles, Boulogne s/Seine.

MIJN JEUGDBLAD

HIERONDER geven wij een ongewijzigd opstel van Hervé Maris, van Hasselt, die met dit schoolopstel in zijn klas veel succes heeft gehaald. Beste dank voor al de komplimenten, Hervé !

« Ik heb zo hier en daar al verschillende jeugdbladen gelezen, maar tot nu toe spant bij mij het Super-Kuifje de kroon. De boeiende tekenverhalen zijn zo mooi dat men ze wel drie a vier maal zou herlezen. Het Super-Kuifje is ook het bladerrijkste. Het telt nl. 32 bladzijden, waaronder een boeiend tekenverhaal van vier bladzijden. Dit verhaal is altijd echt gebeurd. Er zijn ook altijd minstens veertien mooie en spannende tekenverhalen. En voor de jongens die van sport houden is er naar genoegen. Geen wonder dat wij elke week, mijn broertje en ik, telkens weer uitkijken naar het nieuwe Kuifje ! »

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

HET GERECHT

Rechter : Ik geloof dat je wat te diep in het glas gekeken hebt, vriend!
Beklaagde : Dat kan niet, meneer de rechter, ik drink altijd uit de fles.

HIJ MOEST ER UIT

Een dame stapte in de tram. Een heer stond op.
— Neen, zei de dame, blijft u maar zitten. Dank u.
— Neen, mevrouw...
— Neen, blijf u toch zitten.
— Maar, mevrouw...
— Blijf toch zitten.
— Maar, mevrouw, ik moet er uit! schreeuwde de man.

BIJ DE KAPPER

EEN man met drie haren op het hoofd komt bij een kapper en vraagt hem zijn haar in een streep te leggen : twee haren rechts en een links.
Kapper : Begrepen, mijnheer !
Hij begint het haar te kammen, maar plotseling roept hij :
— Mijnheer, wat moet ik nu doen, er is een haar gebroken !
— Wel, kam het dan in een middenstreep !
De haarkapper begint opnieuw, maar ook het tweede haar breekt.
— Wel, mijnheer, er is weer een haar gebroken, wat moet ik nu aanvangen ?
— Ho ! Laat het dan maar in de war !

(A. Vanderginste, Kessel-Lo.)

— Wat gebeurt er, Octaaf ?
— Medor gleed uit over de tapijt, en ik was zo vrij eventjes te lachen...

WAT STAAT ER IN DEZE CIJFERS ?

Verbind de cijfers van 1 naar 2, van 2 naar 3, van 3 naar 4, enz... Wat komt er dan te voorschijn ?

RA - RA - RA

1. Welk is de langste letter van het A.B.C. ?
2. Waarmee begint rook en eindigt vuur ?
3. Welke zijn de laagste bedden ?
4. In welke glazen kan men het best schenken ?

OPLOSSINGEN

1. De letter O, want er komt geen einde aan.
2. Met de letter R.
3. De bloemenbedden.
4. In ledige glazen.

(Pol Floru, St-Agatha-Berchem.)

DE TEST VAN DE WEEK :
BEN JE KLEINZERIG?

VEEL jongens zeggen met overtuiging dat de meisjes kleinzerig zijn. Je mag ze niet aanraken of ze schreien ! Maar ik ken jongens die kleinzerig zijn, en meisjes die op de tanden kunnen bijten.
Om te weten of je al dan niet kleinzerig bent, antwoord je op deze test.

	Ja	Neen
1. Duffel je je bij de minste koude in alsof je naar de Noordpool moest ?	......	....
2. Je hebt even in je vinger gesneden of je een klein beetje verbrand, en je huilt als een varkentje dat gekeeld wordt	......	....
3. Je hebt een verkoudheid en daarom wil je absoluut de kamer houden	......	....
4. Doe je niet graag aan sport uit vrees je te kwetsen ?	......	....
5. Kerm je en kreun je voor de minste pijn alsof je stervensuur nabij was ?	......	....
6. Heb je schrik van koud water ?	......	....
7. Weiger je een uitstap te maken als het weer niet al te best is ?	......	....
8. Beef je als een espenblad alleen reeds bij het idee dat men je een inspuiting moet geven ?	......	....
9. Weiger je te vechten uit schrik voor de slagen ?	......	....
10. Val je in zwijm als je bloed ziet ?	......	....

IN DE KLAS

Meester : De jongens van de tiende bank, buiten !
De jongens nemen het bevel letterlijk op, nemen hun bank vast en dragen ze de klas uit.

(Hugo Metdepenningen, Sint-Niklaas (Waas).

IN DE GEVANGENIS

— De inbreker is ontsnapt, chef !
— Heb je dan niet alle uitgangen bewaakt ? vraagt de chef.
— Natuurlijk, chef ! Maar hij ontsnapte langs de ingang !

(Etienne Mortier, van Gent).

DE ROEM VAN COLOMBUS

Onderwijzer : De monnik Berthold vond het buskruit uit. En wat ontdekte Colombus ?
Leerling : De eieren, meester !

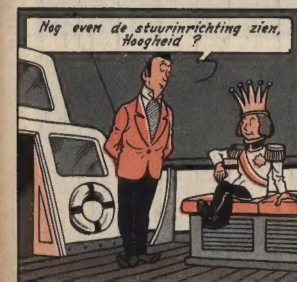
(Johan Haemers, Eeklo.)

NATUURLIJK

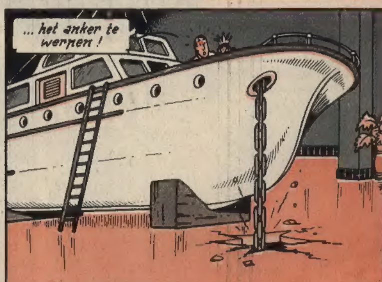
Mama : Haal eens even drie eieren in de winkel, Marietje.
Marietje komt met een taart aandragen.
Mama : Maar, Marietje, ik heb « eieren » gezegd.
Marietje : Maar, de eieren zijn in de taart, mama !

VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST KOM MET ONS MEE NAAR DE POSTILJON, BLZ. 31.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Een dreigende stem roept plotseling : « Boer, waar ben je ? »

Onze vrienden vrezen het ergste en verbergen zich vliegensvlug. De boer gaat buiten...

Zijne Excellentie vertrekt naar de stroom. Span zijn paarden in en rep je een beetje! Zodra je klaar bent voer je de kar tot voor de deur, begrepen?

Hier ben ik al! Wat is er gaande?

Wel, nu heb je een kans om te ontsnappen! Ik span de paarden in achter de stal, nabij de andere uitgang. Wanneer alles klaar is vlucht je met de kar, nadat je mij hebt gekneveld. De schijn is aldus bewaard. Enkele minuten volstaan om een voldoende voorsprong op je vijanden te halen.

Begrepen!

En enkele ogenblikken later...

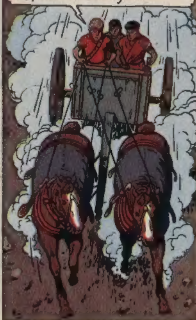
Het is klaar! De zakken staan op de kar. We mogen vertrekken!

Duizendmaal dank, boer!

Maar Alex vuurt de paarden nog aan...

Ze zullen ons heel zeker nazetten! Ik hoop maar dat wij vlug een rivier ontmoeten, om hen op een dwaalspoor te brengen!

Arbaces en zijn soldaten komen toegelopen en haasten zich de boer, die de komedie perfekt speelt, te verlossen...

Ha! Die schurken! Vlug, verzamel al de paarden, die je hier kan vinden, wij zullen hen nazetten!

Ik weet helemaal niets... Ik werd plotseling in de rug aangevallen, neergeslagen, en dan...

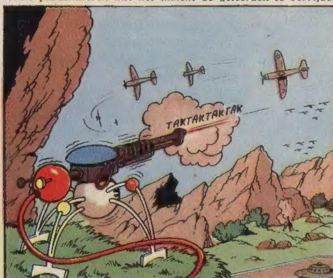
De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen?

De GEZANTEN VAN MARS

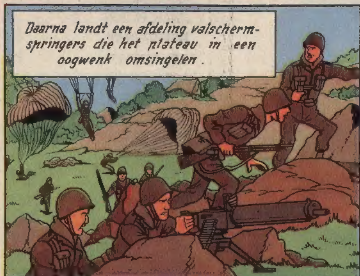
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik heeft vernomen dat de boeven, die zich voor Marsbewoners lieten doorgaan, hun basis hebben op het rotsplateau van de Gorges du Loup. Hij laat zich boven de basis parachuteren met het inzicht de geleerden te bevrijden...

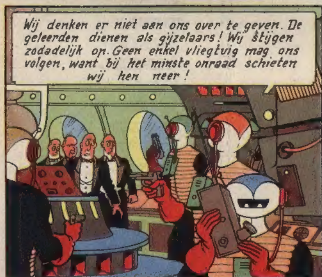

VOOR HET PAASFEEST BEREIDEN WE JULLIE EEN MOOIE VERRASSING VOOR!

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

FAIR-PLAY EN JONGE SPELERS

OP het ogenblik dat deze regels verschijnen nadert het voetbalseizoen zijn einde. Het wordt dus stilaan tijd een balans op te maken. Waarom ? Dat zal ik trachten uit te leggen. Vorige keer heb ik geschreven dat de voetbalsport veel entousiaste supporters telt, en dat deze sport echte passies ontlokt, wat het juiste en eerlijke spel niet altijd ten goede komt.

JE was misschien zelf reeds getuige van relletjes op het voetbalplein of in de straat na afloop van de match. Wanneer de elftallen fris op het veld komen, zijn ze bezield met de beste intenties. Geen van hen denkt er aan onfair te spelen. De massa echter spreekt haar woordje mee, en de massa is geen goede gids. Enkele supporters beginnen te fluiten en te roepen, en daar is dan het spel de wagen op. De sportieve geest die de elftallen moet bezielen is reddeloos verloren.

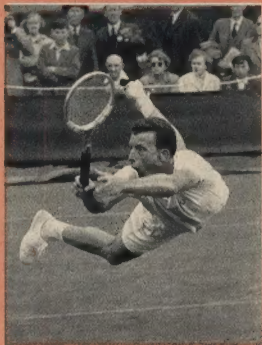
Racing, een oude, goede Brusselse voetbalklub heeft vijf jaar geleden de kommissie voor sportieve en morele opvoeding gesticht. Zij richt de Wedstrijden van Fair-Play en het Tornooi van de Miniemen in, gespeeld op het sportveld van de Heizel. De eerste en zeer geïnteresseerde toeschouwer van deze tornooien is prins Alexander.

★

WAAROM gaat het hier eigenlijk ? Om de tucht die tijdens het spel wordt bewaard en onvermijdelijk de aandacht van de andere sportleiders moet gaande maken. Het Tornooi der Miniemen werd ingericht voor jongelui. Men tracht hen de ware sportieve geest in te prenten, geest die hen later zal vergezellen naar de fabriek, bureau of universiteit. Men mag de waarde van deze opleiding niet onderschatten. Laatst sprak ik hierover met jongens

EEN CIRKUSAKROBAAT ?

EEN Britse jury kende aan dit kiekje de eerste prijs toe voor de beste sportfoto van het jaar 1955, gemaakt door een Brits fotograaf. Wij zien hier de Oostenrijkse tennisspeler A. Huber aan het werk. Huber heeft een flinke reputatie verworven, niet alleen voor de kwaliteit van zijn spel, maar voor zijn akrobatentoeren, totnogtoe ongeëvenaard op het tennisveld. A. Huber tijdens de kampioenschappen van Wimbledon op het ogenblik dat hij een bal opvangt van de Engelsman G. Ward.

van een school uit de hoofdstad. Zij stelden mij volgende vraag : « Indien je jongelui ontmoet, die zich in een of andere sporttak willen doen gelden, welke raad geef je hen dan ? ». Ik geef hen steeds de raad eerlijk te zijn en de harde wetten van de sport, haar vreugden en ook haar tegenslagen te aanvaarden. Ik aanzie de sport als een school waar men leert zich beleefd en korrekt te gedragen, en waar fair-play de grootste deugd is. Ik ben er van

overtuigd dat de sportsman die zich aldus gedraagt steeds de sympatie van de sportieve toeschouwers zal winnen.

Vervolgens moet de lichamelijke opvoeding verzorgd worden. De beste atleten zijn immers diegenen welke evenwichtig ontwikkeld zijn. Pas wanneer onze jongelui zullen begrijpen dat sport niet alleen een kwestie van kracht is, maar ook van opvoeding, zullen zij zich op het sportveld als volwaardige atleten gedragen.

Men mag hopen dat de aankomende jeugd een perfekte sportopvoeding krijgt en dat wij dit weldra zullen merken op al onze sportterreinen. Vooral nu men van de scheidsrechters een scherper toezicht verlangt, is dit van groot belang.

★

IK zei dus dat het voetbalseizoen bijna ten einde is. Dit wil zeggen dat de strijd voor de titel, voor het opgaan of het zakken in een lagere kategorie zijn hoogtepunt bereikte. De zenuwen van de spelers worden hard op de proef gesteld. De geringste opmerking van de arbiter, opmerking die normaal zonder tegenstribbelen aanvaard wordt, heeft thans soms incidenten tot gevolg. Om deze betreurenswaardige incidenten te vermijden, is het noodzakelijk en goed dat onze voetbalspelers van jongsaf getraind worden in het fair-play. Ik heb meer dan eens gezien hoe voetbalspelers, die in het privéleven dikke vrienden waren, op het voetbalterrein mekaar hardnekkig te lijf gingen. Dat is een zeer triestig spektakel, en kan niet anders dan schaden aan de sport zelf !

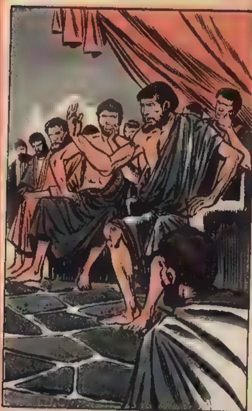
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

ZIJ HADDEN DE VRIJHEID LIEF!

DE demokratie is geen moderne uitvinding. De woorden vrijheid en gelijkheid hadden reeds voor de oude Grieken een diepe betekenis. Niet alleen op onze dagen vecht men om de vrijheid en de gelijkheid van rechten te bekomen, de bevolking van Athene deed het reeds en ze was bepaald kittelorig op het gebied van haar rechten. Door hun strijd om nog méér vrijheid, bereikten zij soms precies het tegenovergestelde. Inderdaad, ze werden het slachtoffer van een ambitieus man, die veel beloofde maar er in werkelijkheid alleen om begaan was diktator, alleenheerser te worden. De geschiedenis is een eeuwige herhaling, er is in feite niets nieuws onder de zon. Jammer dat de mens zo weinig leert uit de geschiedenis...

1. - IEDEREEN IS GELIJK VOOR DE WET

IN de tijd toen Hieronides naar Athene kwam, werd de stad geregeerd door een Bazileus of koning. Die koning had echter niet veel in de pap te brokken. Het was, wat men thans zou noemen, de « high life » die regeerde. Ieder jaar werden de negen Archonten verkozen. Deze Archonten (heersers) vormden het hoogste regeeringskollege. De armen van Athene waren niet tevreden, zij eisten gelijk recht voor arm en rijk. Het was *Draco* die het burgerlijk- en strafrecht te boek stelde. Deze wetten waren *draconisch*. Op alle vergrijpen stond de doodstraf! Daarmee was het volk van Athene echter nog niet tevreden.

2. - EEN WAAR DEMOKRAAT

SOLON, een der zeven Wijzen van Griekenland, deed van zich spreken omstreeks 600 voor J.C. Hij begreep dat het « *demos* », d.w.z. het volk, evenveel recht moest hebben als de rijken. Hij richtte het volksgerechtshof der Heliaia op. Deze raad zetelde op een openbaar plein. De vergaderingen waren soms zeer woelig, soms zeer komisch. Men kon nu Archont worden zonder van adellijken bloede te zijn en iedereen was verplicht zijn slaven menselijk te behandelen. Solon deed de rechters zweren dat zij zijn wetten gedurende tien jaar zouden respekteren. Dan verdween hij...

3. - PISISTRATOS, DE TIRAN

HET volk van Athene was nog niet tevreden en eiste een grotere vrijheid en meer rechten, en toen was er een zeer heerszuchtig man die bij de massa wist in het gevlei uit te komen. Hij heette Pisistratos, en was na enkele tijd zo populair dat hij zich meester kon maken van het gezag en zich de titel toeeigende van *turannos* of *tiran*. Ja, zo gaat het, het volk houdt van sterke mannen, maar... niet voor lang! Pisistratos was nog van de slechtsten niet. Hij liet het werk van Homerus overschrijven, een waterleiding, wegen en tempels bouwen.

4. - LAAG VERRAAD

PISISTRATOS had twee zonen, Hippias en Hipparchus. Gedurende veertien jaar regeerden zij samen. Zij misten het gezond verstand en de matigheid van hun vader en waren echte despoten. Er werd een komplot tegen hen gesmeed en twee jongelui, Armodios en Aristogeiton, waren bereid de despoten te doden. Hipparchus werd inderdaad neergestoken, maar zijn broer Hippias kon ontsnappen. Hij zocht onderdak bij Darius (Perzië), en hitste deze op Athene aan te vallen.

5. - LEVE DE VRIJHEID

HET volk van Athene riep de hulp in van Kleisthenes die het werk van Solon, de demokratizering van Athene, voortzette. Hij mengde arm en rijk in stammen, zij konden allen deelnemen aan de stemming van de wetten in de volksvergadering. Werd een burger te populair, werd hij voor 10 jaar verbannen. Hij vertrok met zijn familie en zijn bezit. Men noemde dit *ostracisme* (Gr. ostrakismos, schervengericht).

(Wordt voortgezet.)

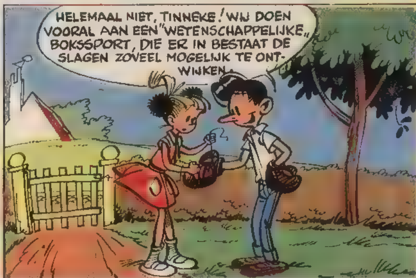

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

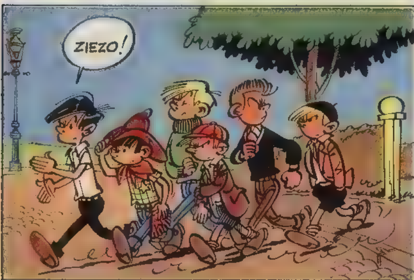

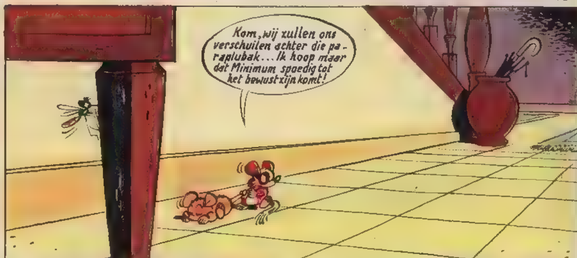

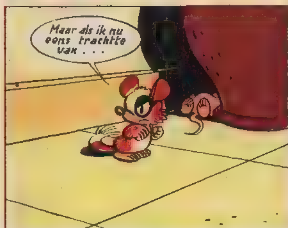
DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

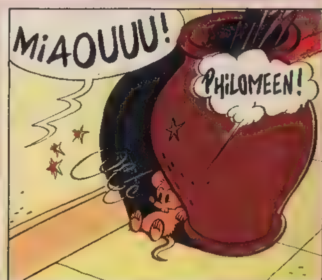

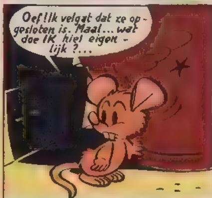

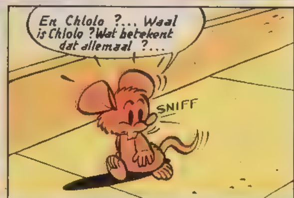

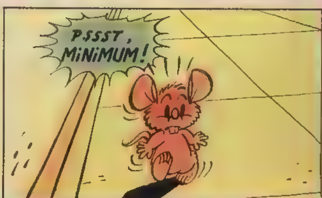

(Wordt voortgezet)

HET WAPEN

COW

VORIGE Week maakten we kennis met echte cowboys, met cowboys uit vlees en bloed. Je weet nu, dat het een Herkuleswerk was die duizenden en duizenden stuks wilde runderen over de eindeloze vlakten te drijven en dat de cowboy veel kans liep er het hachje bij in te schieten. Soms werd hij vertrappeld door op hol geslagen dieren, soms werd hij aan de horens van een dolgeworden stier geregen. Bovendien werd hij nu en dan aangevallen door hongerige wolven, in die tijd talrijk in de Far West. Hij moest afrekenen met de Roodhuiden en de strijd aanbinden met de gewetenloze veerovers. Over welke wapens beschikte de cowboy om zich te verdedigen?

DE KENTUCKY RIFLE VAN DE EERSTE COWBOYS

TIJDENS de oorlog 1914-1918 dekoreerde maarschalk Foch sergeant York, de beste schutter van het Amerikaans leger. Hij was van Tennessee en voor wie er iets van afweet, baart het geen verwondering dat nu juist een soldaat uit Tennessee de beste Amerikaanse schutter was. Tennessee en Kentucky zijn twee provincies, waar de tradities diep ingeworteld zijn en tot op heden bewaard bleven. Men leeft er nog graag op de hoeve te midden van de akkers, zoals men vroeger leefde en men geeft er weinig geld uit voor moderne vermaken. De schietstand ■ er nog steeds het middelpunt van ieders belangstelling. Let wel, men schiet niet met moderne repeteergeweren, maar met de oude rifle.

Men schiet van op dertig passen afstand op een schijf ■ men mikt op een kalkoen, die achter een struik of houten afsluiting verborgen zit en nu en dan zo onvoorzichtig is de kop op te steken. De Kentucky rifle wordt door de boeren zelf gemaakt en het is mooi om zien hoe handen, die gewoon zijn op het land te werken, of bomen te hakken de zeer preciese onderdelen van een geweer kunnen maken. De Kentucky rifle met zijn drie voet lange loop wordt op een staartstuk in ahornhout bevestigd, waarop mooie zilveren of koperen versiersels worden aangebracht.

De mooiste geweren zijn erfstukken. Ze gaan van vader op zoon en blijven een kostbaar familiebezit. Er zijn weinig Europese verzamelaars die het geluk hadden zo'n Kentucky rifle op de kop te tikken. Vermits de mooie specimens zeldzaam zijn, worden ze ook duur betaald. Een echt en mooi Kentucky geweer kost zoveel als een fijn Engels jachtgeweer!

Het geweer van Kentucky is een wapen van klein kaliber, 9 à 12 mm, dat veel lawaai maakt. Het wordt geladen met zwart poeder en met een stokje uit hickoryhout duwt men een ronde of puntige kogel, die ter plaatse gegoten wordt, in de kamer.

TIJDENS de Onafhankelijkheidsoorlog tegen de Engelsen bewezen de Kentucky geweren hun dienst. Rond het jaar 1850 vervaardigden de Zwitsers het eerste legergeweer van klein kaliber met langwerpige, zware kogel met hoge aanvangssnelheid geheel naar de formule van de Kentucky geweren. Naar verluidt, zou de Kentucky rifle zelf zijn voortgesproten uit de geweren van de boekaniers.

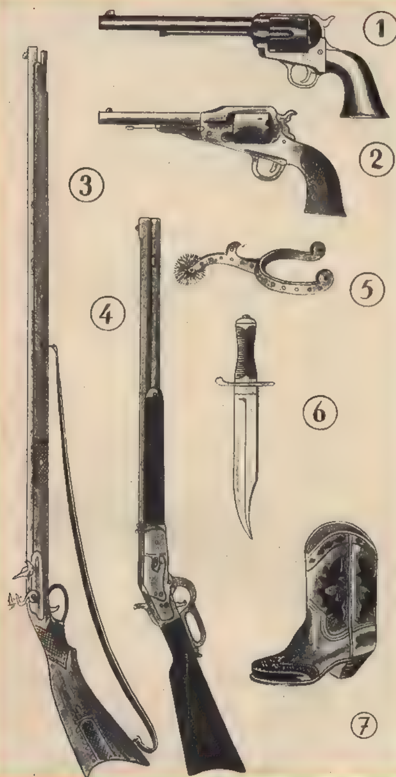
Het lange karabijn van Kentucky was geruime tijd het nationaal wapen bij uitstek te samen met een revolver met kamer en kogels van hetzelfde kaliber, die in omloop kwamen rond 1840. De Kentucky rifle ondervond nooit een ernstige concurrentie vanwege snelvurende karabijnen, wel echter van het repeteerkarabijn van Henry WINCHESTER met metalen patroon dat omstreeks het jaar 1860 op de markt kwam.

DE WINCHESTER

HET elegante Winchester karabijn werd het geliefkoosde wapen van de cowboy! Met de buis, onder de loop aangebracht, ziet het er uit als een moderne tweeloop. Belangrijker is echter dat het een snelvurend repeteergeweer is. Repeteergeweren zijn voorzien van een magazijn dat 5 à 10 patronen kan bevatten. Bij het openen van de grendel — een cylinder of bout die zich in het verlengde van de loop van het staartstuk beweegt — wordt de ledige huls uitgeworpen. Bij het sluiten wordt de nieuwe patroon uit het magazijn in de kamer geschoven. De Winchester, in het begin aanzien als een duivels wapen, werd gebruikt tijdens de burgeroorlog in Amerika. In de volksmond heette het toen : Die Winchesters laadt men 's zondags en men kan er de hele week mee schieten!

In 1873 kwam er bij de Winchester een krachtiger patroon die eveneens kon gebruikt worden in het magazijn van de Colt Frontier. De Winchester en de Colt Frontier hadden een enorm sukses bij de cowboys, nu moesten ze op hun lange tochten slechts één patroontype meenemen.

REK VAN DE BOYS

1. De COLT FRONTIER met lange loop om het schot zo precies mogelijk te richten. In het cylindervormig magazijn : 6 patronen, kal. 44. De hulzen worden niet automatisch uitgestoten.
2. De REMINGTON 44, die sterk op de Colt gelijkt, met cylinder (zes schoten), waarvoor patronen gebruikt worden. Door het achteruit brengen van de trekker wordt het slot gespannen en de cylinder zo ver gedraaid, dat de volgende patroon achter de loop komt. De haan met slagpin slaat naar voren en het schot gaat af.
3. De KENTUCKY RIFLE : Het oud geweer van de cowboys met lange loop.
4. De beroemde WINCHESTER 73 met doosvormig magazijn en aanbrenger met veer.
5. De cowboy koos steeds mooi versierde sporen met groot raadje om zijn paard niet te kwetsen.
6. Een BOWIE KNIFE, aldus genoemd in herinnering aan een zekere Jim Bowie, meester in het messengevecht. Brrr...
7. Sierlijke, soepele laarzen die zeer duur zijn en enkel gemaakt worden om paard te rijden. De hiel past perfect in de stijgbeugel, doch maakt het haast onmogelijk normaal met deze laarzen te marsjeren. De cowboy had trouwens een hartsgrondige afkeer van het marsjeren.

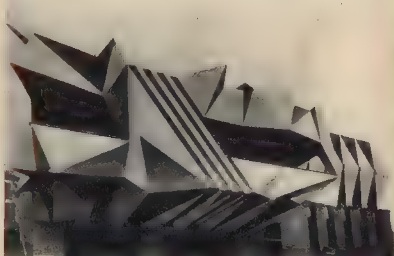
HET ALLERNIEUWSTE IN BEELD

DE INFANTERIST... VLIEGT

WELLICHT is de tijd niet ver af dat de infanterist van uit de hoogte zal neerzien op al wat op aarde op twee voeten loopt. Inderdaad, het Amerikaans leger beproefde de « Aerocycle », een soort van individuele helikopter, die een snelle en makkelijke verplaatsing van de infanterist mogelijk maakt. De « Aerocycle » weegt 90 kg, wordt aangedreven door een tweetaktmotor met een vermogen van 44 P.K., heeft een aktieradius van 240 km. en kan een vracht van 135 kg vervoeren met een snelheid van 100 km per uur. Een grote zak en vier kleinere zakken in plastiek dienen om de stabiliteit tijdens de vlucht te verzekeren, om de schokken van de landing op te vangen en om de « Aerocycle » toe te laten op het water te landen. Nog een detail : een groentje heeft slechts 20 minuten nodig om met dit revolutionair tuig te leren vliegen !

IN TURIJN STAAT EEN HUIS

MISSCHIEN zie je niet dadelijk wat het is. Ik zal je even helpen : het is een huis, een doodgewoon huis ! Het werd gebouwd door de Italiaanse architekt Enzo Venturini, een man die fantasie heeft ! Het staat op een heuvel, nabij Turijn, en de architekt vertelt doodernstig, dat men zich in het atoomtijdperk moet inspireren aan tema's ontleend aan de nucleaire opzoekingen. Hij heeft dit huis dan ook fier « Nucleus » geheten. De mensen van Turijn, die zeer nuchter zijn, hebben het een andere naam gegeven : het gekkenhuis ! Wij zijn zeer geneigd het standpunt van de nuchtere Turijnen bij te treden !...

TREVIEREN EN ROME

HET gebeurde tijdens de vierde winter van de krijgstocht van de Romeinen tegen de Germaanse volksstammen van het noorden. Het was koud en daarom had men de vijandelijkheden zo goed als gestaakt. Slechts sporadisch werd er een kleine uitval gedaan of hakten twee patrouilles op elkaar in. De sneeuw bedekte de heuvels, het mos en de naakte bomen met een dikke witte, hard bevroren vacht, waarop men de sporen van de dieren duidelijk zien kon.

VROEG in de morgen hadden Arnold en een handvol krijgers het dorp verlaten om een everzwijn te volgen, dat de nacht te voren een voorraadschuur had leeggeplunderd. Het was nijpend koud en de ijzige wind sneed in de gespierde, naakte armen van de blonde krijgers. Hun adem bleef als ijskorrels aan hun lange snor kleven en hun handen, die de zwaarden omklemden, werden dik en rood. Langzaam drong een bleke zon door de grijze hemel en deed de sneeuw glinsteren. Het werd echter niet warmer en in het woud, tussen de machtige eiken en beuken, bleef het halfduister. Af en toe gooide een windstoot de hard bevroren sneeuw in het gelaat van de grote krijgers. Alhoewel ze moe werden en iedere stap veel inspanning vergde, marsjeerden ze zwijgend en verbeten voort. Af en toe bleven ze staan om de sporen van het everzwijn van dichtbij te bekijken.

— Wij hebben het haast! zei Arnold.

De blonde krijgers knikten. Zij marsjeerden verder, nu en dan krachtig met de armen zwaaiend om warm te krijgen...

★

MARCUS, die aan het hoofd van de kolonne marsjeerde, bemerkte de Galliërs het eerst. Hij gaf een teken en zijn gezellen bleven staan en verborgen zich snel tussen de struiken.

Tyberius Sextus, de honderdman, kwam naar voren.

— Het zijn Trevieren, fluisterde hij. Ik heb er zeven geteld...

— Inderdaad, het zijn er zeven. Zij vermoeden niet dat zij Romeinen op hun weg zullen ontmoeten. Zij komen recht op ons toe...

De twintig Romeinse soldaten klemden de pilum in de vuist en wachtten gespannen op het teken van hun overste. Zij hadden slechts met zeven blonde Trevieren af te rekenen en toch voelden zij zich niet helemaal gerust. Zij wisten uit ervaring immers al te goed met welke moedige en verbeten kampers zij te doen hadden. De Germanen waren groot, blond en sterk. Wanneer zij zich in het gevecht stortten en hun oorlogskreet over de vlakte lieten galmen, hadden de Romeinen eerder lust aan de haal te gaan. Dan was al de taktische krijgkunst, de discipline, de koelbloedigheid van de Romeinse officieren nodig om weerstand te bieden aan deze krijgers, die met naakte borst streden en met beide handen hun reusachtige zwaarden hanteerden.

★

ARNOLD stak de rechterarm omhoog. Zijn krijgers bleven roerloos staan. Hij speurde het woud af en niets ontsnapte aan de adelaarsblik van de jonge leider.

Daar waren de Romeinse soldaten! Hij wist reeds hoeveel er waren en achter welke struiken zij zich hadden verscholen. Hij dacht een ogenblik na, want de vijand was driemaal sterker. Bovendien hadden hij noch zijn krijgers een schild meegenomen. Vluchten? Hij dacht er niet aan! Hij wilde echter dat de Romeinen uit hun schuilplaats zouden komen en het initiatief nemen.

Tiberius Sextus was woedend. Het plan dat hij in elkaar getimmerd had om de Trevieren bij verrassing te overvallen lag in het water. Hij wist wel dat de jonge leider, met de lange blonde vlechten, geen stap meer zou naderen. Hij besloot dus tot de aanval over te gaan. Hij stelde zijn krijgers op volgens een beproefde taktiek. Twee vleugels zouden de vijand naderen en insluiten. Onbeweeglijk en tuchtvol wachtten de Romeinse soldaten op het teken van de aanval.

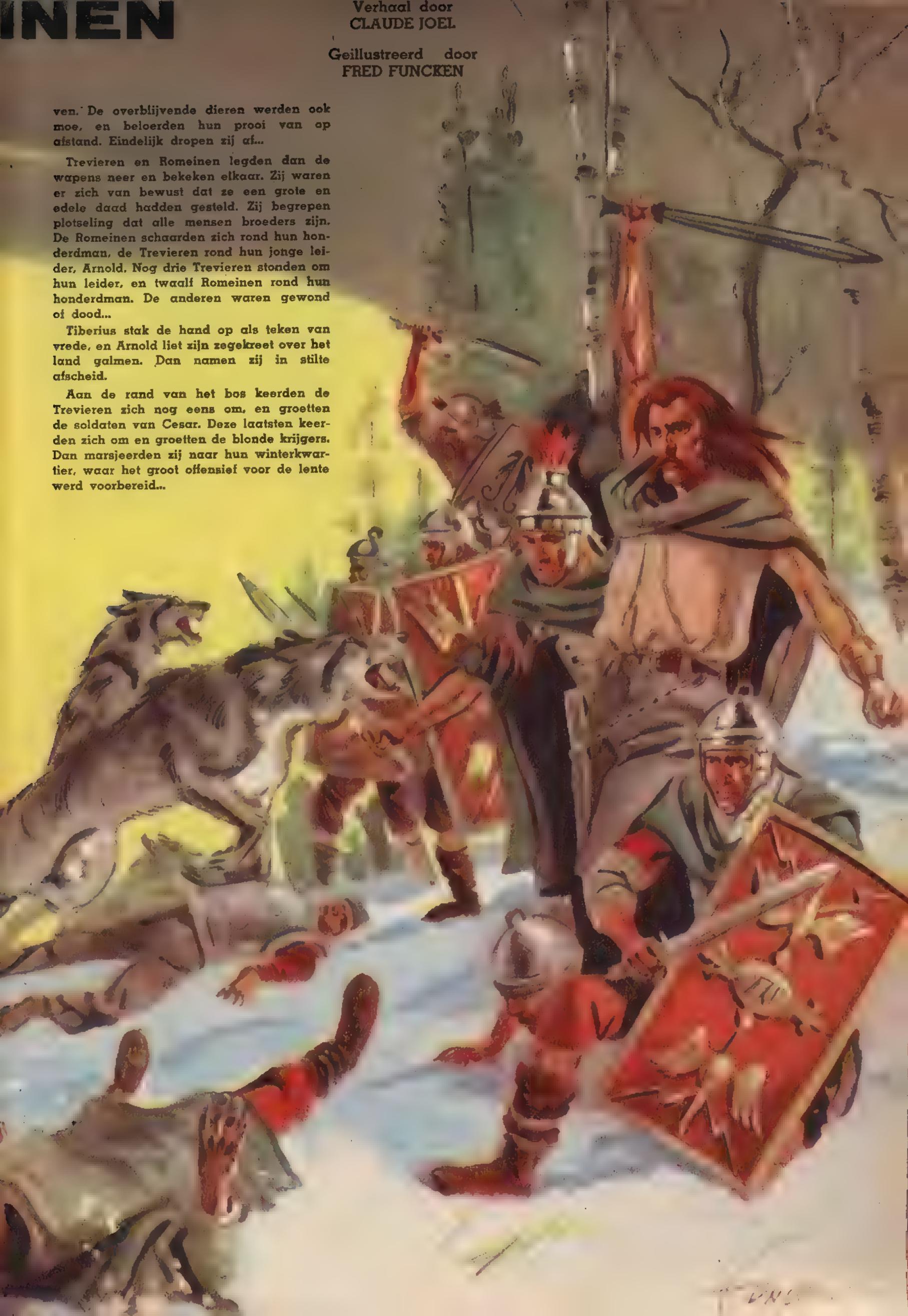
De honderdman opende de mond reeds, toen er plotseling een langgerekt gehuil weerklonk. Een gehuil dat zelfs de meest geduchte jager doet huiveren.

Een bende uitgehongerde wolven kwam van uit het dennebos te voorschijn. Hun zwarte silhouetten staken fel af tegen de witte sneeuw, en met open muil èn vraatzuchtige, wrede blik stormden de wolven op de krijgers.

Zonder dat er ook maar een woord gesproken of een teken gegeven werd, stelden Trevieren en Romeinen zich naast elkaar op om de gemeenschappelijke vijand te bestrijden. Weldra rolden enkele wolven in de sneeuw. De anderen naderden echter en wierpen zich tegen de vesting van Romeinse schilden. De Trevieren sloegen er met hun zware zwaarden op los. De wolven huilden en nu en dan hoorde men de pijnlijke kreet van een Trevier of een Romein die gewond in de sneeuw neerzakte.

Onophoudelijk stormden de wolven ten aanval en trachtten een bres te slaan in de rangen van de krijgers. Deze laatste vormden een gesloten geheel. Ieder vocht voor zijn eigen leven en ook voor dat van zijn buurman; of die uit Rome of uit de beboste Ardeense heuvels kwam. Voor een wolf, die neergeveld was, kwamen er echter twee andere opdagen en de vermoeidheid deed zich voelen. Hier lag er een Germaanse krijger met open borst in de sneeuw, daar een Romeins soldaat, die door een wolf in de keel was gebeten. Een rond hen in brede kring, de zwarte lijken van de wol-

Verhaal door
CLAUDE JOEL

Geillustreerd door
FRED FUNCKEN

ven. De overblijvende dieren werden ook moe, en beloerden hun prooi van op afstand. Eindelijk dropen zij af...

Trevieren en Romeinen legden dan de wapens neer en bekeken elkaar. Zij waren er zich van bewust dat ze een grote en edele daad hadden gesteld. Zij begrepen plotseling dat alle mensen broeders zijn. De Romeinen schaarden zich rond hun honderdman, de Trevieren rond hun jonge leider, Arnold. Nog drie Trevieren stonden om hun leider, en twaalf Romeinen rond hun honderdman. De anderen waren gewond of dood...

Tiberius stak de hand op als teken van vrede, en Arnold liet zijn zegekreet over het land galmen. Dan namen zij in stilte afscheid.

Aan de rand van het bos keerden de Trevieren zich nog eens om, en groetten de soldaten van Cesar. Deze laatsten keerden zich om en groetten de blonde krijgers. Dan marsjeerden zij naar hun winterkwartier, waar het groot offensief voor de lente werd voorbereid...

CANADESE REISDUIVEN

OP het vliegveld van Grostenquin nabij Nancy landen dertig « Sabre » straaljagers. Over het lawaai dat zo'n monsters maken praten we liever niet. De boeren die hun land bewerken rond de basis zijn er stilaan gewoon aan geraakt. Ze kijken niet eens meer op.

DE dertig straaljagers, waarover we het hebben dragen als kenteken een rood eikenblad op een witte grond met een blauwe cirkel omrand. Het zijn Canadese toestellen. Terwijl de piloten naar de bar lopen en een tas kokendhete koffie door de keel jagen, nemen de werktuigkundigen een beschot van de vleugel weg en gieten, bij middel van een enorme slang, enkele duizenden liter brandstof in de buik van de stalen vogels. Ook wordt de staart van de romp gehaakt voor een vlugge verificatie van de motor (foto 1).

Ik ga even een kijkje nemen in de livingroom van de piloten en vind er de leider van de escadrille verdiept in de lektuur van ons blad. Zijn twee zonen zijn er op verslingerd en zo komt het, dat hij er ook vaak in kijkt om de tekenverhalen te volgen ! Een schril belgerinkel onderbreekt ons gesprek.

— Wil je niet meekomen om met je eigen ogen te zien wat men met een « Sabre » doen kan ?

Vanzelfsprekend wou ik mee ! Om het schouwspel dat de « Sabre's » boden beter te kunnen volgen, bracht een oude DC-3 ons tot boven het wolkendek.

Een « Sabre » schiet ons vertikaal voorbij (foto 2), wentelt om zijn as en verdwijnt. Twee andere jagers komen links van ons (foto 3), leggen zich op de rug en duiken achter elkaar in duizelingwekkende vaart naar de witte, wattige wolkenmassa beneden ons. Een hallucinerend schouwspel !

Ik laat me wiegen door het geronk van de motoren met schroef van de oude DC-3 en geniet van die kalme wandeling boven de wolken. Met een DC-3 gaat alles rustig en worden er geen halsbrekende toeren uitgehaald. Ik beken eerlijk dat ik er helemaal niet boos om was !

2

1

DE 3 MUSKETIERS

D'Artagnan wist reeds dat milady de Winter een geheimagente van Richelieu was. Thans verneemt hij ook nog dat zij misdaden op het geweten heeft...

RICHELIEU LAAT IN ZIJN KAARTEN KIJKEN

(133) GEDURENDE verschillende dagen moest d'Artagnan voortdurend denken aan de geschiedenis welke Athos hem had verteld. Hij was niet bang, hij vreesde niet voor zijn eigen leven en hij wist dat de twee vrouwen, die de wraak van Milady te duchten hadden, veilig waren. Ketty was bij haar familie in Engeland en juffrouw Bonacieux had zich, met toelating van de koningin, voor een tijdlang in een klooster teruggetrokken. Wat d'Artagnan verbaasde en de schrik om het hart sloeg, was het feit dat iemand die van de natuur zo veel moois heeft meegekregen zo misdadig kon zijn. Naar gelang de tijd verliep, dacht hij echter minder aan milady de Winter. De oorlog was uitgebroken.

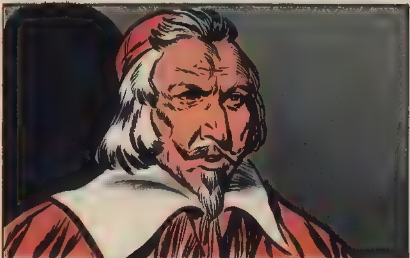
(134) DE koning had besloten La Rochelle, een plaats welke door de Protestantse rebellen werd gehouden, geholpen door de Britten, te belegeren. De Musketiers en de kadetten van de Garde moesten oprukken. Voor d'Artagnan was het een gelegenheid om zich naast zijn vrienden Athos, Porthos en Aramis onvervaard te weren. En het is toen dat milady de Winter zich plotseling de dappere Gascogner herinnerde. Niet dat zij hem rechtstreeks aanviel. Zij deed het langs de kardinaal om, en zo kwam het dat onze Gascogner het bevel kreeg naar het paleis van de kardinaal te gaan. « Milady heeft Zijne Eminentie verklapt, welke rol ik speelde in de zaak van de gespen, en zij heeft een klacht neergelegd ».

(135) HIJ ging naar het paleis van de kardinaal, maar twaalf musketiers vergezelden hem en zij verscholen zich vlak voor de uitgang. Indien de Wacht van de kardinaal het zou gewaagd hebben d'Artagnan gevangen te nemen, zouden zij er fluks op los gaan. D'Artagnan liep moedig de brede trap op en liet zich aanmelden bij Zijne Eminentie. Richelieu ontving de jongeman koud en hoogmoedig, maar beleefd. « Men heeft mij veel over u gesproken, mijnheer, zei hij. Ik weet dat u duelleerde met enkele leden van mijn Wacht en dat u een tijd geleden een reis naar Engeland hebt gemaakt, waar u... zaken moest regelen. Indien ik mij niet vergis, hebt u daar zelfs de hertog van Buckingham ontmoet ».

(136) U vraagt zich wellicht af, vervolgde Richelieu, waarom ik u spaarde. Ik had u toch reeds lang kunnen onschadelijk maken. Dat komt, mijnheer, omdat u dapper is. Ik houd van jongelui die een hart hebben en zich moedig kunnen weren, zelfs wanneer ze belangen dienen die indruisen tegen de mijne. U bent toch naar Parijs gekomen in de hoop fortuin te maken, nietwaar ? Wel, ik zal die wens vervullen : ik bied u de plaats aan van luitenant bij mijn Wacht. Ik heb een dossier met zware aanklachten tegen u, mijnheer. Maar indien u mij wilt dienen, wordt dit dossier verbrand ». « Uw goedheid ontroerd mij diep, maar... ».

(137) RICHELIEU fronste de wenkbrauwen : « U weigert ? ». « Uwe Eminentie moet mij begrijpen, antwoordde de Gascogner, mijn vrienden zijn bij de Musketiers van de koning en mijn vijanden... schaarden zich in uw rangen, Eminentie. Men zou mij aan beide kanten wantrouwen en scheef bekijken indien ik het aanbod van Uwe Eminentie zou aanvaarden ». « Het is goed, mijnheer, zei Richelieu, ik dring niet aan. Maar wees op uw hoede : **van het ogenblik dat ik mijn hand van u terugtrek is uw leven geen rode duit meer waard !** U hebt hardnekkige vijanden, en ik geef hen van dit ogenblik af vrij spel. Verdedig u ». D'Artagnan wist op welke vijand Richelieu zinspeelde...

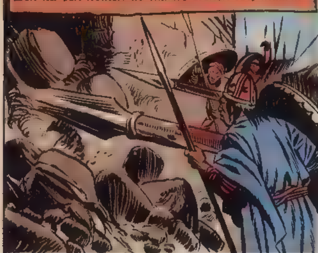
(138) HIJ wou antwoorden, maar met een hoogmoedig gebaar liet Richelieu hem verstaan dat het onderhoud was afgelopen. D'Artagnan liep naar buiten. Toen hij aan de deur was, zonk de moed hem bijna in de schoenen, en het scheelde niet veel of hij liep terug. Op dit moment stond de ernstige en strenge Athos voor hem. Indien hij de rangen van Richelieu vervoegde, zou Athos hem nooit meer de hand reiken. Athos zou hem verloochenen en hij wou de eerbied en de vriendschap van deze musketier niet verliezen, noch voor alle rijkdommen ter wereld niet ! Richelieu had hem dus uitgeleverd aan de wraak van Milady. Wel, hij zou er zonder beven op wachten.

(Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

De Tartaren vielen het fort Sint-Michiel aan, maar Johan en zijn vrienden hebben een zeer doelmatig verdedigingssysteem uitgewerkt...

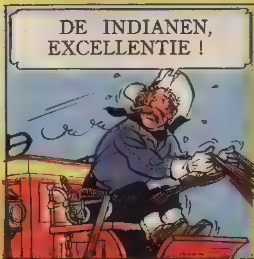

De avonturen van de Witte Ruiter zijn ten einde. Fred Funcken tekent thans voor jullie een spannend Vikingverhaal. Nog wat geduld!

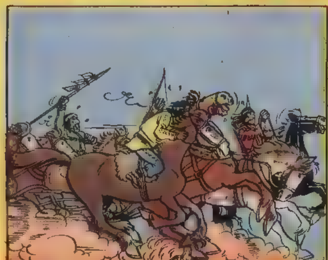

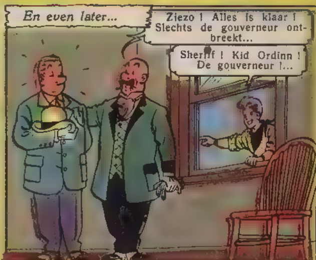

Vraag de albums « De Kat zit in de Zak », « Chick Bill tegen de Onzichtbare » en « Doorbraak naar het Westen » van Tibet.

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door J. GRATON

DE STEM VAN NUMMER 1

Omdat hij sprekend gelijkt op agent S-32, spion in dienst van de Organisatie H, wordt Serge Gauvin door zijn baas, chef van de Franse tegen-spionage, naar Buenos Aires gezonden. Hij moet hier de identiteit van NUMMER EEN, leider van de organisatie, ontdekken.

DE deur gaf toegang tot een zaal iets groter dan de wachtkamer, schel verlicht door neonlichten en waarin een lange eikenhouten tafel en enkele stoelen stonden. Achter de tafel zaten drie heren. Twee van die onbekenden met onbedekt gelaat; de man, die in het midden zat, droeg echter een zwarte kap over het gelaat die hem tot op de schouders viel. Onthutst en met een van angst toegeknepen keel was Serge Gauvin op de drempel van de zaal blijven staan.

GEDURENDE enkele sekonden stond hij daar onbeweeglijk en knipperde tegen het verblindende licht, terwijl drie paar ogen hem observeerden met de medogenloze nieuwsgierigheid van entomologisten, die voor het eerst een nieuwsoortig insekt onder de loupe krijgen.

Plotseling beval een vreemde, schorre, bijna onwezenlijke stem die uit de linkermuur scheen te komen :

— Agent S-32, kom nader!

Serge draaide het hoofd om en zag op een klein tafeltje een opnametoestel. Het was uit dit apparaat dat de stem van NUMMER EEN kwam. Serge deed wat hem bevolen was en kwam enkele stappen vooruit, terwijl Stenner zich, zonder een woord te zeggen, tegen de muur achteraan in het vertrek zette.

— Agent S-32, zei de anonieme stem van het opnametoestel, u staat nu voor drie leden van het uitvoerend bureau van de organisatie. Rechts van u : Stanislas Borchak, S-13. Links : Roman Costarena, S-6. Naast Stenner, die u mijn bevelen rechtstreeks zal overbrengen, zijn dit de twee enige heren waarmee u tijdens uw verblijf in Argentinië zult te doen hebben. Het zou voor u zeer gevaarlijk wezen indien u trachtte meer te vernemen. De agenten, die blijk geven van enige nieuwsgierigheid nopens de samenstelling van het hoofdkwartier, worden met de dood gestraft. Dit gezegd zijnde, gelieve de film die u in Parijs in ontvangst nam af te geven aan Borchak. Serge had zonder verpinken naar die redevoering geluisterd. Alhoewel hij het in zijn gevaarlijk beroep had geleerd zich totaal te beheersen, voelde hij zich niet erg op z'n gemak. Met een oogopslag had hij de twee personages, aangeduid door de stem, opgenomen en gewogen... Met zijn laag voorhoofd, z'n kleine wrede ogen en dunne lippen, die voortdurend nerveus zijdelings vertrokken, gaf Borchak het beeld van een gewetenloze schurk. Costarena daarentegen was tamelijk sympathiek. Hij was dik, had een olijfkleurige huid, vlezige lippen en lachende ogen. Men vroeg zich af hoe hij in dat terroristenmilieu was terecht gekomen. Aan het personage in het midden, de man met de zwarte kap over het hoofd, besteedde Gauvin al zijn aandacht. WIE WAS DIE MAN ? Om welke reden vernoemde men zijn naam niet ?... Indien hij NUMMER EEN was, waarom sprak hij dan zelf niet in plaats van het te doen door tussenkomst van die opnameband ?

★

DOOR de openingen in de zwarte kap observeerde de klare koude blikken van de onbekende Serge Gauvin en deze laatste had nooit zulke scherpe, harde, koude blik gezien. Ze hadden op hem het effekt van twee ijspieken die in zijn hart boorden...

Met een natuurlijk, onverschillig gebaar maakte Serge zijn armbanduurwerk los en overhandigde het aan Borchak die even met het hoofd knikte.

— Zet u thans neer, Agent S-32, zei deze laatste met een stem die een metalen klank had, en vertel ons wat er in Parijs is gebeurd.

Nauwelijks had Gauvin zich voor de tafel neergezet, of een mikro, die met een kabel aan het plafond hing, zakte tot op de hoogte van zijn mond. Zijn verklaring zou dus op band worden vastgelegd. Die bandieten lieten werkelijk niets aan het toeval over.

— Ik werd, zo begon S-32, door agenten van de D.S.T. aangehouden te Parijs op het ogenblik dat ik mijn hotel wou verlaten om me naar het vliegveld van Orly te begeven... Hij vertelde aan de drie leden van het uitvoerend bureau de gebeurtenissen die wij reeds kennen. Het spreekt echter vanzelf dat hij niet zei, dat een zekere agent Serge Gauvin zich liet doorgaan voor de aangehouden Pablo Lortiz, Agent S-32, en dat de diensten van de Franse tegenspionage de hand hadden gelegd op de bewuste film in het uurwerk. Hij eindigde met te vertellen dat men hem had vrijgelaten, nadat men hem gedurende twaalf uren op de rooster had gelegd. De man met de zwarte kap voor het gelaat en zijn twee handlangers luisterden naar hem zonder blijk te geven van enige emotie. Het waren net stenen beelden!

Toen Serge Gauvin ophield, werd de mikro opgetrokken en verdween door een opening in de zoldering. Er viel een drukkende stilte, een stilte die het schelle neonlicht nog ondraaglijker, nog onheimlijker maakte.

Gauvin wreef haastig een paar zweetdruppels weg die over zijn voorhoofd rolden en keerde zich naar Stenner die nog steeds tegen de muur stond. De blik van de Argentijn deed Serge huiveren. Er lag iets wreeds en tegelijkertijds triomfantelijks in de ogen van Stenner...

Voor de Fransman was het

bijna een opluchting als hij de stem van het opnametoestel opnieuw hoorde.

— Agent S-32, u blijft tot in de helft van volgende week te Buenos Aires. Alvorens u naar Europa vertrekt, vertrouwen we u een zeer belangrijk document op mikrofilm toe dat u te Barcelona afgeeft aan S-49. Tot zolang moet u zich ter beschikking van de organisatie houden. Het is mogelijk dat we u nog andere boodschappen geven die u, in uw hoedanigheid van buitenlands journalist, makkelijk zult kunnen uitvoeren. Verlaat uw hotel nooit zonder een woordje achter te laten, zodat we steeds weten waar we u kunnen vinden. Dit is alles. Agent S-32, u kan gaan.

Bij deze woorden, als bewogen door een druk op de knop, stond de man met de zwarte kap op. Hij wierp een laatste oogslag op Gauvin en liep naar de linkerdeur.

★

HET was gedaan. Stenner kwam op Gauvin toe, nam hem bij de arm en leidde hem weer naar de kamer, waar ze, een vijftiental minuten te voren, op het sein van de groene lamp hadden gewacht. Serge liet zich gewillig wegleiden. Hij dacht er zelfs niet aan Borchak en Costarena, die nog steeds achter de tafel zaten, [illegible] groeten. Als een slaapwandelaar volgde hij z'n gezel. Hij was ijskoud van binnen. De spanning, waaraan hij tijdens dit treffen met de leden van de organisatie was blootgesteld, had hem uitgeput.

In de hall van het hotel, meldde de portier hem een boodschap, die tijdens zijn afwezigheid was afgegeven. Het was een uitnodiging van Dr. Brown-Sequa om de volgende avond te komen dineren.

— Opperbest, zei Serge met matte stem, ik telefoneer die heer wel van in m'n kamer.

Hij draaide zich om naar Stenner die, met een sarcastisch lachje om de lippen, op hem wachtte.

— Goede avond, m'n waarde, ik ga slapen. Ik ben moe.

De andere knikte zwijgend en volgde Serge, die naar de lift liep, met de blik... Een eigenaardige blik, een triomfantelijk stralende blik...

Volgende week :

HET EERSTE ALARM

VERGEET HET NIET!

VOLGENDE WEEK VERSCHIJNT
ONS SPECIAAL

PAASNUMMER

40 kleurbladzijden
en een sensationele verrassing.

POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De cirkus Tockburger trekt door India. De houding van de drie vreemdelingen intrigeert Teddy en Moggy ten zeerste. Tarass Boulba heeft het weer met Mustapha aan de stok...

VERDORIE ! ZE GAAN ELKAAR DOOD SLAAN !... We moeten ze terug vinden, alvorens het te laat is !.. Vooruit, vrienden, help me !...

TARASS-BOULBA !...

OHÉ... MUSTAPHA !

TARASS, WAAR BEN JE ?..

Na lang zoeken, vindt Teddy eindelijk de reus terug : Hij zit uitgeput op de grond en maseert zich moeizaam de hals...

Maar, Tarass, ben je gewond ?....

Hm !...Ik weet niet wat er gebeurd is... Wij waren nauwelijks ons tweegevecht begonnen, of plotseling voelde ik een hevige pijn in de hals, en... Waar is hij nu, die Mustapha ?...

Mijnheer Tockburger is echter helemaal ontstemd...

Wel, dat spelletje blijft duren, mijnheer Tarass Boulba ?..

Je hebt weer en afstraffing gekregen, en een goede !... Die ranseling zal je waarlijk deugd doen !..

Wat, ik ?.. Afgeranseld ?.. Dat is niet waar !.. Ik had de bovenhand, en ik had hem goed vast, maar toen heb ik eensklaps..

Op dat ogenblik horen onze drie vrienden een doffe ontploffing in de verte !...

Wat is dat ?..

BRROM...

Dat is geen donderslag, want er is geen wolkje te bespeuren aan de horizon...

Rechtsomkeert !.. Ik ben er van overtuigd dat wij weer met nieuwe moeilijkden zullen af te rekenen hebben !..

Een jeep die op verkenning uitgereden was, keert met volle snelheid terug !...

Waar is Mijnheer Tockburger ?.. Waar is hij ?..

Daar !.. Hij komt juist terug !..

Mijnheer Tockburger !.. Men heeft een sabotagedaad gepleegd aan de stuwdam van Kashava ... Er is een bres in de dam. Het zal niet lang duren of heel de vallei staat onder water !...

Vervloekt !... Dan moeten wij onmiddellijk rechtsomkeer maken !..

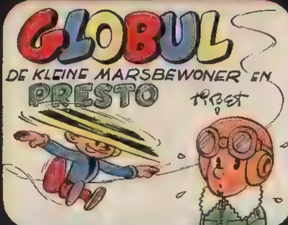
b... lijk ... te ver... blijk geve... gierigheid n...

...nooier verhaal dan « Pom en Teddy » ? Ken je reeds « Het eigenaardige geval van Mijnheer van Meylbeke » ?

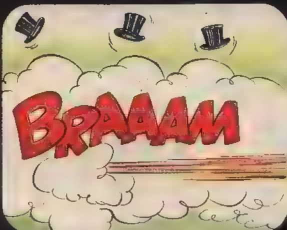
ONZE TEKENFILM

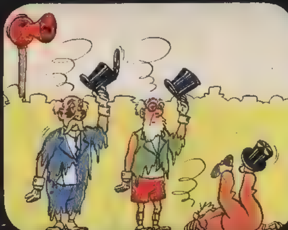
door

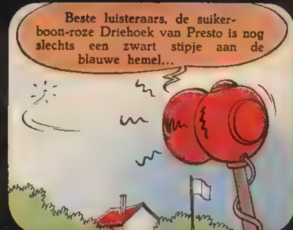
TIBET

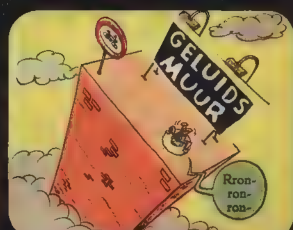

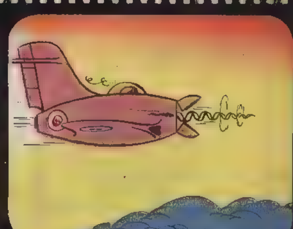

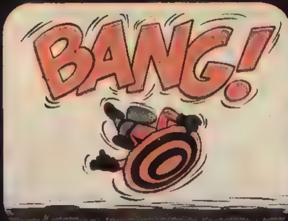

Hallo! Hallo!
Jullie zullen de knal horen!

BANG!

KRXZPTS! Nog zo'n wilde aardbewoner!

Die is er dan ten minste toch in geslaagd door de muur te gaan...

Maar hij is er ook in geslaagd mij wakker te maken... Wraak is zoet...

Te meer dat ik grote honger heb...
Bzzzzz

Hallo! De aarde?
Jullie horen zo dadelijk een tweede knal, de echo van de eerste...

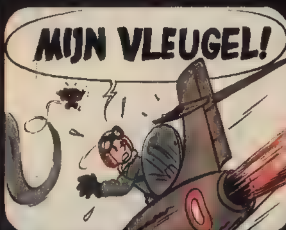

KRACK!

Een eigenaardige knal!

Smakelijk!
Krak... Krok... Dank je.

Ik heet Presto en ben piloot.
Haha! Ik ben Globul, Marsbewoner op studiereis.

Heb je soms geen speld? Er steekt een schroefbout van je vleugel in mijn tand.
Ja, kijk!

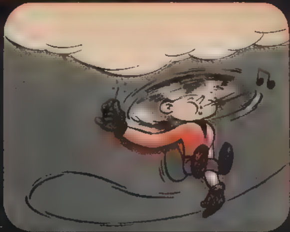

MIJN VLEUGEL!

HAAAAAAAAA!

Maar Presto is een knap piloot en hij slaagt er in op een wolk te landen.

Nu sta ik hier te blinken!

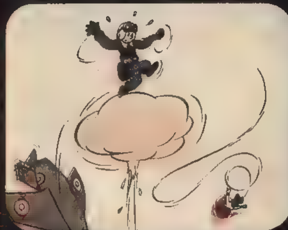

PFFT!

HEE

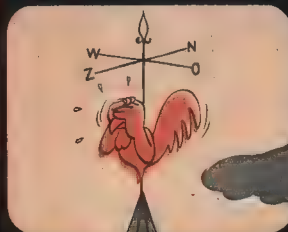

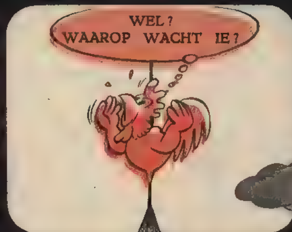

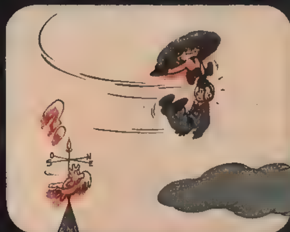

KLOK
KLIK
KLAK
KOEKOEK!

OPGELET! De koorden van mijn valscher... HAAAA!

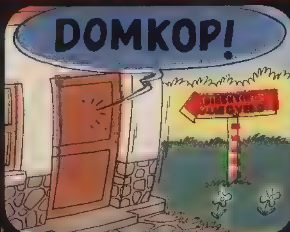

W
N
Z
O

WEL? WAAROP WACHT IE?

Tot weerziens!
JRAAK!
VLIEGVELD

DOMKOP!

Hier komt de tweede KNAL ?
BANG!

Zo'n mooie job verloren door die sakkerse Marsbewoner. Ha, als ik hem in handen krijg...

HO!

Dat is de derde KNAL! Beter laat dan nooit!
BANG!

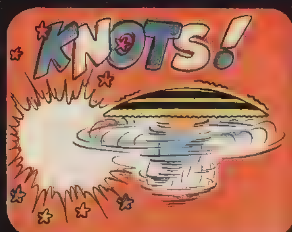

Prettig, nietwaar?

Verontschuldig me...

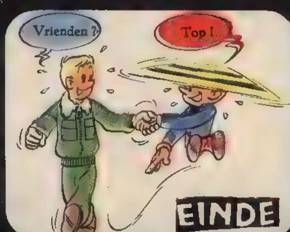

Geen praatjes!

KRUNK

Wat betekent dat?
Bekijk mijn vuist!

KNOTS!

Je bent toch een beste kerel! Dank je.

Vrienden?
Top!
EINDE

VOLGENDE WEEK
KOKO
EN
PIERKE

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Zeer eigenaardige verschijnselen doen zich voor in de streek van het Arasmeer. Dan vindt dit laatste uitgedroogd en wil dit geheim opklaren..

(Wordt voortgezet.)

ZONDAGMIDDAG IN EEN SPAANS DORP

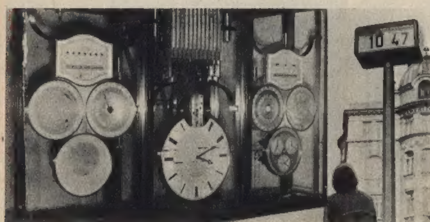

AAN spelen denken de jongens niet, want daarvoor is het in Spanje in de zomer veel te heet. Zij hebben bescherming gezocht in de schaduw van de bomen op het dorpsplein en hun enige verstrooiing bestaat er in de zeldzame vreemdelingen die over het dorpsplein komen nieuwsgierig na te ogen...

OPGELET : IK RIJD ACHTERUIT !

ER kwam een nieuw model Dodge op de markt, dat de Amerikanen amuseert. Wil de chauffeur achteruit rijden, duwt hij eenvoudig op een knopje. Met hetzelfde gebaar schakelt hij een soort van alarmsysteem in dat de voetgangers verschrikt doet opspringen. Inderdaad. Dat ding maakt een lawaai van alle duivels.

DE TIJD VLIEGT SNEL...

...GEBRUIK HEM WEL ! Om te weten hoe laat het is kijken wij niet meer naar de zon, zoals onze verre voorvaders, maar naar het uurwerk. Hier zie je dan rechts het eenvoudigste uurwerk ter wereld, dat aangebracht werd in de straten van Wenen. Geen wijzerplaat meer en geen wijzers. Het uur wordt aangeduid met cijfers ! De kleine jongen die er voor staat vindt dat niet helemaal normaal. Het zal nu moeilijk wezen op school te vertellen dat hij te laat komt omdat hij zich van uur heeft vergist... Brussel kreeg aan de Louisapoort eenzelfde uurwerk. De cijfers zijn echter samengesteld uit kleine lichtjes, zodat men ze ook 's nachts zien kan. Het uurwerk links vind je te Kopenhagen. Koning Frederik zelf zette het aan gang door een duwtje op de knop. Gedurende duizend jaar zal dit uurwerk zonder eens te stoppen, niet alleen het haarjuiste uur aangeven, maar ook de loop van de zon, van de maan en van de voornaamste sterren. Het uurwerk werd uitgevonden en vervaardigd door de Deense uurwerkmaker Jens Olsens. Hij stierf in 1945 en kon zijn meesterstuk niet voltooien. Om zijn nagedachtenis te eren, hebben al de uurwerkmakers van Kopenhagen hun talenten samengebundeld om het uurwerk te voltooien.

DE POS

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

LEES dit stukje aandachtig, vrienden, je zult er heel wat bij leren !

Opgelet ! Open wijd je ogen : de hoge letters, zoals l, d, h, enz..., geven je enig inzicht in de geestelijke arbeid van de schrijver. In de hoge letters leest men de *aktiviteit van de hersens* of van het brein. In de letters die onder de regel gaan, zoals g, p, j, q, enz..., leest men de *lichamelijke aktiviteit :* maaltijden, slaap, sport...

Wie de l, d, h, k, enz..., hoog maakt *wil alles verstaan,* alles kennen. Om evenwichtig te blijven moet men de schrijver in kwestie aanraden aan sport te doen. Maakt de schrijver nu de j en de p zeer lang, de h, k, en l daarentegen zeer kort, betekent dit *een zekere luiheid* op geestelijk terrein. Hij moet meer leren en meer lezen.

De gewone, nederige, kleine letters zonder vleugels of benen, zoals de a, e, o, m, n, s, enz..., hebben ook hun betekenis. Deze letters zijn de schrijver in kwestie zelf. Zij verraden een stuk van zijn persoonlijkheid. Indien je je kleine letters zeer *dik* en *zwaar* maakt, betekent dit dat je *te veel met je eigen persoontje bezig* bent, en dat je je soms opblaast als een kikker (ik bedoel daarmee je eigen kwaliteiten opblaast !).

FIG. II TE VEEL MET ZICHZELF BEGAAN

a

ZELFOVERSCHATTING

Indien je de kleine letters daarentegen *té klein* maakt, zodat men een vergrootglas moet gebruiken om ze te lezen, betekent dit dat je persoonlijkheid zich *niet durft te ontplooien.* In dit geval moet je absoluut trachten meer zelfvertrouwen te krijgen.

Wat links van de letter ligt, betekent het verleden. Wat rechts ligt, is de toekomst. In het midden ligt het heden !

Zijn specialiteit

DE Corsicanen hebben de reputatie liever lui dan moe te zijn. Op zekere dag wandelde een Parijs advokaat door de straten van een stadje aan de Azurenkust en las op een winkelruit : « Produkten van Corsica ».

Hij vroeg zich af wat dat wel wezen mocht. Nieuwsgierig stapte hij de winkel binnen en vroeg :

— Welke zijn de produkten van Corsica ? »

— Ligstoelen, mijnheer ! antwoordde de verkoper vriendelijk.

NIEUWS IN

● De sherpa Tenzing, een van de overwinnaars van de Everest, is met enkele van zijn stamgenoten vertrokken om de « afschuwelijke sneeuwman » van de Himalaja te vinden. Of hij daarin slagen zal ?

● Een Bretoen schoot een kraai neer die in het water terecht kwam. Hij beval z'n hond de buit te halen en deze keerde terug met een stokvis van 5 kg en 400 gr. De zuivere waarheid of jagerslatijn ?

● Russische geologen ontdekten in de Russische zone

DE SCHEIDSRECHTER HEEFT HET GEDAAN

EEN scheidsrechter moet soms harde noten kraken, dat weten wij reeds. Het bewijs werd daarvoor nogmaals geleverd door een ongelukkig Italiaans scheidsrechter, die zijn ambt uitoefende op een voetbalplein van Ponte-Ginori. Op de twintigste minuut van de eerste speelhelft doelden de bezoekers voor de tweede keer. Onmiddellijk daarna sprong de thuisploeg op de scheidsrechter, en een van de voetballers beet de ongelukkige arbiter brutaal in het oor. Wanneer men de arme man eindelijk kon bevrijden had hij nog de kracht om te verklaren dat de match geschorst was. Toen moest men hem naar het hospitaal brengen. Niet erg sportief van die Italianen !

DIT GRAPJE WERD NIET GESMAAKT

EEN Amerikaans piloot van de Pan American Airways werd voor een maand geschorst. Motief : hij wandelde gezellig voor de winketten van de kompagnie, en las een boek waarop in grote letters stond geschreven : « Piloteer in tien lessen ! »

tiljon

HET KORT

m de Noordpool een uitgestrekte ondergrondse zee. it ondergronds waterreseroir heeft een oppervlakte an 1.165 km2 en werd « zee an Karaganda » genoemd.

In Alaska, op ongeveer 50 mijl ten noorden van de oolcirkel werden insekten ntdekt prachtig geconserveerd in barnsteen uit de rijt-periode (dat is evenes 160 miljoen jaar geleen). Men neemt aan dat eze insekten miljoenen jan ouder zijn dan alle anere tot dusver in barnsteen evonden fossiele insekten.

HET KALFJE WORDT T.V.STER!

MR en Mrs Woodhouse kweekten een kalfje met tedere zorgen op. Het volgde zijn meesters op de voet, verliet het huis nooit en sliep in dezelfde mand bij de schoorsteen als Junon, de hond. Maar helaas! Kalfjes groeien vlug en worden naar de slachtbank geleid, ofwel worden het koeien! Mr en Mrs Woodhouse hadden het kalfje niet gekweekt om te laten slachten, maar nu het groter werd en steeds meer at konden ze het niet langer houden, want ze hadden geen eten en ook geen plaats voor een koe. Zij besloten dus een familie te zoeken waar zij hun lievelingsdier konden onderbrengen. Zij stelden de Britse televisie voor het kalfje en Junon, slapend in de grote mand, voor het scherm te brengen. De Britse T.V. was akkoord met dit voorstel. Iedereen weet dat alle Britten dol zijn op dieren, maar het beeld van het kalfje en de hond vertederde hun hart zodanig dat alle rekords geslagen werden... De B.B.C. kreeg 6.000 telefoontjes per uur van families die bereid waren voor het kalfje te zorgen. Mr en Mrs Woodhouse zitten met de handen in het haar, want aan wie moeten zij nu hun kalfje geven?

Tien kauwtjes ontdekken Amerika

TIEN Rotterdamse kauwtjes wilden waarschijnlijk iets meer van de wereld zien want ze verlieten hun kerktoren en gingen aan boord van het lijnschip « Scythia », d.w.z. zij nestelden zich op het dek en vonden het daar erg knus. De tien kauwtjes werden verzorgd door de leden van de bemanning en bleven aan boord tot in Quebec (Canada). Toen roken ze land, ze spreiden de vleugels open en vlogen weg om de Nieuwe Wereld te verkennen. Kerkkraaien of kauwtjes zijn Europese vogels en men vraagt zich nu af, of deze tien Rotterdammertjes soms van plan zijn een kolonie te stichten aan de overzijde van de grote plas ofwel ze met het eerste beste Hollandse schip weer mee terug naar huis komen?

KOUDE OORLOG

TE North Bergen, een kleine stad van New Jersey (Ver. St.) werd de koude oorlog afgekondigd tussen de burgers en de politiemacht. Het gaat hierom: de politieagenten wensen een salarisverhoging van vijfhonderd dollar. De burgers weigerden dit kategoriek.

— Haha! zei de politie. Jullie willen niet!...

En sedertdien worden er in dat stadje vermaningen en processen-verbaal uitgedeeld, dat het plezier is om te zien. Soms driehonderd per dag, daar waar er vroeger nauwelijks twintig per dag opgesteld werden! De burgers van North Bergen lachen groen en zinnen in stilte op weerwraak.

In de omliggende stadjes vraagt men zich af wie het zal halen, de burgers of de politie. Op de afloop van die koude oorlog wordt er gewed!...

HASSO MOCHT BINNEN

HASSO is een hond en de beste vriend van de negenjarige Peter Leuchner uit Hannover-Hainholz. Laatst brak Peter z'n been en moest hij naar de kinderkliniek. Daar zijn vanzelfsprekend geen honden toegelaten. Hasso, de grote Duitse scheper zette zich aan de ingang van de kliniek en huilde twee dagen en twee nachten zo hartverscheurend, dat de chefarts kapituleerde en Hasso binnen liet. Nu ligt hij heel tevreden bij het bedje van zijn kleine meester.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE KLEINZERIG?

10 JA: Wel, heb ik gelijk wanneer ik beweer dat sommige jongens veel kleinzeriger zijn dan veel kleine meisjes? Je moet die kleinzerigheid absoluut afleren, mijn beste jongen, anders zal je niet ver geraken in het leven!

Van 7 TOT 9 JA: Je bent wel kleinzerig voor een jongen. Laat je eigenliefde spreken en wees moediger. Je bent toch geen baby meer!

VAN 4 TOT 6 JA: Je bent erg gevoelig! Wat ga je doen wanneer je eens een erge pijn moet verdragen of wanneer je een zware ziekte doormaakt?

VAN 1 TOT 3 JA: Je bent niet kleinzerig, bravo! Dat is goed.

0 JA: Je wil sterker zijn dan de pijn. Je zult daarin negen keer op tien slagen en een sterke man worden. Let wel, STERK wil niet zeggen HARD.

AMERIKAANSE FISKUS BEDREIGT C. CHESSMAN

HET kan niet ontkend worden, dat de direktie van de belastingen een ruime dosis galgenhumor bezit.

Verleden donderdag kreeg de ter dood veroordeelde Caryl Chessman, die bekendheid verwierf met zijn in de gevangenis geschreven boek « Cel 2.455, kwartier der ter dood veroordeelden », een laatste waarschuwing om 3.433 dollar te betalen, die hij nog schuldig is als belasting op het inkomen. In deze laatste waarschuwing wordt hem de raad gegeven de « **moeilijkheden te voorkomen, die het gevolg zouden zijn van een langer uitstellen van de betaling.** »

Men weet, dat Chessman, door herhaaldelijk beroep in te stellen, er in geslaagd is zijn terechtstelling reeds zeven jaar te doen uitstellen. Men vraagt zich dan ook af welke nieuwe moeilijkheden en welk ongemak hij in zijn cel van ter dood veroordeelde wel te vrezen zou hebben.

SNELHEDEN IN DE NATUUR

Snel. van het geluid in de lucht: 340 m per sek.
Snel. van het geluid in het water: 1500 m per sek.
Snel. van het geluid in staal: 5000 m per sek.
Snel. van het licht: 300.000 km per sek.
Snel. van elektronen: 2.000 km per sek.
Snel. van het bloed in de aders: 30 cm per sek.
Snel. waarmee de nagels groeien: 5/1000 mm per uur.
Snel. waarmee het haar wast: 16/1000 mm per uur.
Snelheid waarmee de kinderen groeien: 8/1000 mm per uur.
Snel. van een knipoog: 1/50 van een sekonde.

Het weekblad « KUIFJE »: 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*
Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake, Mortimer en prins Ikaros waren bijna het slachtoffer van een geheimzinnig vuur dat op hen gericht werd...

Mortimer werd licht geraakt door een genster van het geheimzinnig vuur dat een stuk van de balustrade verniel-de. Hij springt vliegensvlug achteruit. Prins Ikaros kijkt omhoog en roept:

Dáár! Van daar hebben ze geschoten!...

Zonder een ogenblik te verliezen loopt de prins, gevolgd door onze twee vrienden naar een lift...

Vlug!

Tien sekonden later brengt deze hen naar een achtzijdige galerij, die alleen verlicht wordt door een lange, horizontale spleet, welke zij van beneden hebben gezien, en waarvoor er een lange rooksliert hangt...

Kijk! Het is wel van hier dat de aanrander opereerde!

Slechts met de lift kan men uit deze galerij geraken, ofwel langs die gang. Hij is dus in die richting gevlucht, dat kan niet anders! Volg me!

Zij lopen langs een donkere wenteltrap...

Als ik die schurk in handen krijg, dan...

Op het ogenblik dat zij aan de ingang staan van een gang, zien zij dat aan het andere einde een deur wordt dichtgeklapt...

Daar!... Wij hebben hem!

KLAK

Het volgende ogenblik staan ze reeds voor de deur...

Ze is open!

Pas op!

Maar de plaats waarin ze zich thans bevinden is in volledige duisternis gehuld...

Pas op! Hij moet zich hier ergens verborgen hebben!

Wacht! Ik zal trachten...

Maar plotseling vult een hel licht de ruimte. Zij blijven staan, want Magon, vergezeld van twee tot de tanden gewapende phulas (1) staat boven aan de trap...

Wel?... Prins Ikaros en de twee edele vreemdelingen!...

Magon!

?

?

En op sarcastische toon gaat Magon verder: Laat u in het vervolg aanmelden, heren. Ik hield u bijna voor ongewenste gasten, en zou u als dusdanig hebben behandeld... Dat ware jammer geweest!

Ekskuseer, Magon! indien wij in uw sektor zijn geraakt! Wij achtervolgden een man die trachte ons te vermoorden...

Wat?... Een aanslag in het Paleis?... Dat is ongehoord! Ik zal op staande voet een onderzoek instellen en wees er van verzekerd, Ikaros en u, heren aardbewoners, dat ik er spoed zal achter zetten!

Ikaros dringt niet verder aan. Hij neemt afscheid van Magon en vertrekt met Blake en Mortimer...

Plotseling blijft hij staan en hij vraagt:

Maar wat bedoelde u met de vraag of de funkties van de phulakontarkos iets te maken hadden met de luchtvaart?...

Waarschijnlijk heeft het geen belang. Wij zagen Magon, die achter een zuil verscholen stond. Tot onze verbazing wachtte hij op de piloot die door u ondervraagd werd. Zij zijn samen verdwenen...

Een ogenblik blijft de prins in gedachten verzonken, dan antwoordt hij:

Ik geloof vrienden, dat het beter zou zijn uw appartementen, tot nader bevel, niet te verlaten...

Op dit ogenblik wordt Kafit, die uit zijn schuilplaats is gekomen, onder handen genomen door de phulakontarkos...

Domkop! Bijna lagen onze plannen in duigen!

Maar, kontarkos (2)... Ik misre nen omdat ik naar je bevelen handelde, en de prins spaarde

(1) Phulos = wacht (2) Kontarkos = kapitein-leider

(Wordt voortgezet.)